

1 OKTOBER 2017 – ZESENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

EZECHIEL 18, 25-28

Dit zegt de Heer:

„Gij beweert: De weg van de Heer is niet recht! Huis van Israël, luister toch! Zou het werkelijk mijn weg zijn, die niet recht is? Zijn niet veeleer uw wegen niet recht? Als een rechtvaardige zich van zijn rechtvaardigheid afkeert en kwaad gaat doen, dan zal hij daaraan sterven, sterven om het kwaad dat hij gedaan heeft.”

„En als de boosdoener zich van zijn boze daden afkeert en gaat handelen naar rechtschapenheid en deugd, dan zal hij in leven blijven. Als hij toch tot inzicht komt en zich afkeert van zijn slechte daden, dan blijft hij zeker leven, dan zal hij niet sterven.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE FILIPPENZEN 2, 1-11

Broeders en zusters,

Als vermaning in Christus en liefdevolle bemoediging iets vermogen, als gemeenschap van Geest, als hartelijkheid en mededogen u iets zeggen, maakt dan mijn vreugde volkomen door uw eenheid van denken, uw eenheid in de liefde, uw saamhorigheid en eensgezindheid. Geef niet toe aan partijzucht en ijdelheid, maar acht in ootmoed de ander hoger dan uzelf. Laat niemand zijn eigen belangen behartigen, maar liever die van zijn naasten. Die gezindheid moet onder u heersen welke ook Christus Jezus bezielde.

Hij die bestond in goddelijke majesteit, heeft zich niet willen vastklampen aan de gelijkheid met God. Hij heeft zichzelf ontledigd en het bestaan van een slaaf op zich genomen. Hij is aan de mensen gelijk geworden. En als mens verschenen, heeft Hij zich vernederd, door gehoorzaam te worden tot de dood, tot de dood aan een kruis. Daarom heeft God hem hoog verheven en Hem de naam verleend die boven alle namen is, opdat bij het noemen van zijn naam zich ieder een knie zou buigen in de hemel, op aarde en onder de aarde, en iedere tong zou belijden tot eer van God, de Vader: Jezus Christus is de Heer.

EVANGELIE

MATTEÛS 21, 28-32

In die tijd zei Jezus tot de hogepriesters en de oudsten van het volk:

„Wat denkt ge van het volgende? Een man had twee zonen. Hij ging naar de eerste toe en zei: ‘Mijn zoon, ga vandaag werken in mijn wijngaard.’ ‘Goed vader’, antwoordde deze, maar hij deed het niet. Toen ging hij naar de tweede en zei hetzelfde. Deze antwoordde: ‘Nee, ik wil niet’; maar later kreeg hij spijt en ging toch. Wie van de twee heeft nu de wil van zijn vader gedaan?’

Zij antwoordden: „De laatste.”

Toen zei Jezus hun: „Voorwaar, Ik zeg u: de tollenaars en de ontuchtige vrouwen gaan eerder dan gij het Rijk Gods binnen. Johannes kwam tot u en beoefende de gerechtigheid; toch hebt gij hem geen geloof geschonken, terwijl de tollenaars en de ontuchtige vrouwen hem wel geloof schonken. Maar zelfs, nadat ge dit had gezien, zijt ge toch niet tot inkeer gekomen en hebt ge hem geen geloof geschonken.”

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.rkbijbel.nl

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN A-JAAR

— Luc DEVISSCHER —

De gerechtigde weg

EVANGELIE • Jeruzalem is bereikt. De hele stad staat in rep en roer nu Jezus van Nazaret aankomt. Vooral in de tempel veroorzaakt de profeet uit Galilea de nodige beroering. Hij jaagt er de sjoemelaars en sjacheraars weg en geneest blinden en kreupelen. Wanneer Hij ook nog het woord neemt, krijgt Hij het aan de stok met de joodse leiders. Ze willen weten met welk recht Hij spreekt (zie Matteüs 21, 10-27).

Jezus antwoordt met een gelijkenis over twee zonen. De eerste zoon lijkt ‘de goede’ te zijn, maar vertikt het te doen wat hij zijn vader beloofde: hij gaat *niet* werken in de wijngaard. De tweede oogt als ‘de slechterik’. Hij weigert te doen wat van hem gevraagd wordt, maar plooit zich uiteindelijk toch naar de wil van zijn vader: hij gaat *wel* werken in de wijngaard.

Vorige zondag was de wijngaard een werkplek voor ‘leerlingen-arbeiders’. Zij werden door de landeigenaar ingehuurd. Hier is de wijngaard een familiebedrijf. De ‘zonen’ zijn geen dagloners, maar toekomstige erfgenamen en mede-eigenaars van het bedrijf. Het welvaren van de wijngaard is ook hun belang. Hun (on)betrokkenheid is cruciaal voor de eigen toekomst.

De gelijkenis dwingt de zonen van Israël – tot wie Jezus zich richt – een keuze te maken. Ze kunnen niet anders dan erkennen dat de tweede zoon de wil van de vader doet. Maar dat is dan ook meteen een ontvullende waarheid: de eerste zoon zijn zijzelf. Als eerstelingen van Israël hebben de hogepriesters en de oudsten van het volk de belangen van de wijngaard verwaarloosd. Ze verzaakten aan de wil van de Vader. Daardoor versperren ze voor zichzelf de toegang tot het koninkrijk. Eerder zullen tollenaars en hoeren er binnengaan dan zij. Zij gaven zoals de tweede zoon wel gehoor aan de wil van de Vader. Hoe? Door de weg tot gerechtigheid te volgen waartoe Johannes (de Doper) hen opriep. Als de joodse leiders dit hadden geloofd, hadden ze zich alsnog kunnen herpakken. Maar daartoe kwamen ze niet.

Werken in de wijngaard van de Vader loopt samen met de weg van de gerechtigheid. De wijngaardwerken zijn de wil van de Vader en vormen het levensprogramma van de Zoon. De gerechtigheid vloeit daaruit voort als kostbare wijn. Zij is de weerglans van het koninkrijk en ook de toegangsvoorwaarde daartoe. Dat vereist een wereldomvattende solidariteit die verder reikt dan eigenbelang. Tollenaars en hoeren hebben de boodschap begrepen. Zij gaan voor op de weg naar het koninkrijk. Met wie solidariseren wij onszelf in deze gelijkenis?

EERSTE LEZING • Trek geen rechte weg krom, houdt Ezechiël de Babelse ballingen voor, zeker niet die van de Heer. Wie dat doet, zal sterven. De profeet brengt de idee binnen van de ‘individuele verantwoordelijkheid’: iedere mens is zelf verantwoordelijk voor wat hij doet. De Heer zal dan ook ieder beoordelen naar zijn daden. Individuele verantwoordelijkheid heeft echter ook een collectieve dimensie. De groep van ballingen is niet naar Babel weggevoerd vanwege hun eigen fouten, maar vanwege de fouten van het hele volk van Israël. Maar ook ver van Jeruzalem kan Israël het over een andere boeg gooien. Zich bekeren en afkeren van boze daden is altijd en overal mogelijk. Het komt erop aan wat deze generatie – en daarbinnen ieder individu – vanaf nu wel gaat doen. Bekering betekent leven en daar is het God om te doen.

LEZING UIT PAULUS • Een geloofsgemeenschap is niet noodzakelijk ook een geografische eenheid. In Filippi wonen de christenen verspreid over de stad. Hun geloof in Christus Jezus is geen waarborg voor de onderlinge liefde. Paulus waarschuwt tegen klikjesvorming binnen de gemeenschap. Christenen zijn uit op het belang van anderen. Van die gezindheid gaf Christus als geen ander het voorbeeld, tot in de dood aan het kruis. Wat Hij als mens deed, was goddelijk. Daarom gaf God Hem de hoogste eer. De dag komt dat iedere knie zich zal buigen en iedere tong zal belijden dat Jezus Christus de Heer is. De Filippenzen moeten niet God willen zijn. Dat ligt toch niet binnen het menselijk bereik. Ze moeten wel bereid zijn iets te doen met het verkondigde evangelie. Dan zal dat evangelie iets doen met hen. Tot eer van God, de Vader van het leven.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be